

A Bethesda gyülekezetek és korszakuk (vége)

Ján 5:1 Ezek után ünnepük vala a zsidóknak, és felméne Jézus Jeruzsálembe. **Ján 5:2** Van pedig Jeruzsálemben a Juh[kapu]nál egy tó, amelyet héberül Bethesdának neveznek. Őt tornáca van. **Ján 5:3** Ezekben feküvék a betegek, vakok, sánták, aszkórosok nagy sokasága, várva a víznek megmozdulását. **Ján 5:4** Mert időnként angyal szálla a tóra, és felzavará a vizet: aki tehát először lépett bele a víz felzavarása után, meggyógyult, akárminemű betegségben volt. **Ján 5:5** Vala pedig ott egy ember, aki harmincnyolc esztendőt töltött betegségében. **Ján 5:6** Ezt amint látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta [úgy] van; monda neki: Akarsz-e meggyógyulni? **Ján 5:7** Felele neki a beteg: Uram, nincs emberem, hogy amikor a víz felzavarodik, bevigyen engem a tóba; és mire én oda érek, más lép be előttem. **Ján 5:8** Monda neki Jézus: Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj! **Ján 5:9** És azonnal meggyógyula az ember, és felvevé nyoszolyáját, és jár vala. Aznap pedig szombat vala. **Ján 5:10** Mondának azért a zsidók a meggyógyultnak: Szombat van, nem szabad neked a nyoszolyádat hordanod! **Ján 5:11** Felele nekik: Aki meggyógyított engem, az mondá nekem: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj. **Ján 5:12** Megkérdeék azért őt: Ki az az ember, aki mondá neked: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj? **Ján 5:13** A meggyógyult pedig nem tudja vala, hogy ki az; mert Jézus félre vonult, sokaság lévén azon a helyen. **Ján 5:14** Ezek után találkozék vele Jézus a templomban, és monda neki: Íme meggyógyultál; többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen dolgod! **Ján 5:15** Elméne az az ember, és hírül adá a zsidóknak, hogy Jézus az, aki őt meggyógyította.

Ez az ige egy nagyszerű történet **Jézusról, korunkról, gyülekezeteinkről és az életünkről.** Mi is egy ünnepi korszakban – hisz meg lettünk váltva, új életet kaptunk - vagyunk, a mennyei és szellemi Jeruzsálembe tartunk. Mikor megtérünk, a juh/bárány kapun át belépünk a Beteshda tóhoz, minek jelentése: **kegyelem, irgalmasság.** Megtérésünk és újjászületésünk miatt kegyelem és irgalmasság, ami rögtön élénk tárul. A helynek 5 oszlopa van, ami jelképezi az 5 szolgálati ajándékot: apostol, próféta, pásztor, tanító, evangélista.

Gal 2:9 És elismervén a nekem adatott kegyelmet, Jakab és Kéfás, meg János, kik **oszlopokul tekintetnek**, bajtársi jobbjukat nyújták nekem és Barnabásnak, hogy mi a pogányok között, ők pedig a körülmetélés között [prédikáljunk]: **Jel 3:11** Íme eljövök hamar: tartsd meg ami nálad van, hogy senki el ne vegye a te koronádat. **Jel 3:12** Aki győz, **oszloppá teszem** azt az én Istenemnek templomában, és többé onnét ki nem jő; és felírom ő reá az én Istenemnek nevét, és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely az égből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet.

A Jézus foglyainak is nevezett emberek, szolgálatok az oszlopok. Ők veszik körbe és alkotják, tartják fent azt a helyet, ami az irgalmasság és kegyelem földi gyűjtőközpontjai: a helyi gyülekezeteket. Ezekben feküdtek a betegek a sánták sokasága és váraoztak a mozdulásra. Pontos jellemzője ez korunk sok gyülekezetének. Amiben sok jó is van és sok fekvés is. Ami köré gyülekezünk, az **irgalmasság és kegyelem tava igen sok szomjas, vagy gyógyulásra (testi-lelki-szellemi) vágyó embert vonz.**

Érthető módon, hisz ki akarna az intés, vagy ítélet, vagy a törvényeskedés tavába fürdeni. Sok gyülekezetben olyan tanításbeli, gyakorlatbeli hínárok és láncok vannak a víz alatt, hogy nem felszabadulnak az emberek, hanem megfulladnak, vagy elmenekülnek egy idő után.

Itt azonban, Bethesdánál egy olyan tó alakult ki, ami **gyógyításra, felépítésre, helyreállításra** való és ide sokan jönnek. Ami **a tavakat illeti**, nem sok tó szerepel ezen kívül a Bibliában, ami érdemben van megemlítve: az élet folyójának leszakadásából kialakuló tó,(Ez 47,11),

Genezéret tava: közlekedés, próbák és csodák helye a tanítványok számára, illetve az örökké élő kéntő: a sátán számára. Úgy tűnik, hogy a tó, nem a tökéletesség jele, mivel ellentétes az élő vízzel, ami folyamatosan áradó, folyóként vagy kútban lévő forrásként van ábrázolva, sőt, a tavak, holtágak könnyen leszakadnak az élő víztől, tehát nem feltétlen a tökéletes végső megoldás. Nem rossz, de nem a tökéletes befejezettség példázata a megigazultak, az élők számára.

Ehhez képest az egyház, illetve ez a gyülekezet pontosan ott táborozik, sőt körbe veszi. A Bethesdai gyülekezeti korszak, épp úgy, mint a Bethesda típusú gyülekezetek egy nem halott, ámde nem is a tökéletes állapotban lévő gyülekezeti mintát mutatnak be. Fél úton van. A Bethesdai gyülekezetben ott van, az Isteni irgalmasság, kegyelem és mégis igen sok a beteg, sánta, nyavalyás. Fizikális és lelki, de szellemi sérült és beteg ember jön szívesen ehhez a tóhoz, ugyanakkor úgy tűnik, hogy a legtöbb állapota lényegében nem változik.

Érdekes, de mikor körbenézel egy gyülekezetben és megismerkedel az emberekkel, rögtön kiderül, hogy mindenki vagy sánta, vagy koldus, vagy fizikális és lelki baja van, és igen sokan vannak. Ez persze nem meglepő, hisz pontosan mi értünk, ilyen emberekért jött el és gyűjtött össze egy helyre Jézus. De miért nem gyógyulunk?

Nézzük meg, hogy miként élnek ebben a gyülekezetben az emberek, és mit tesz Jézus. **Ján 5:3** Ezekben **feküvők** a betegek, vakok, sánták, aszkórosok nagy sokasága, **várva** a víznek megmozdulását. **Ján 5:4** Mert időnként angyal száll a tóra, és felzavará a vizet: aki tehát először lépett bele a víz felzavarása után, meggyógyult, akárminemű betegségben volt.

Láthatjuk az általános programot: **fekszünk és várunk**. Mindenki már tudja a helyét, ki hol és ki mellett fekszik, melyikünk melyik aszkóros mellé fészkelte be magát és várunk. Várunk..várunk...Ahogy fekszünk bajainkban, megbeszéljük a közel fekvőkkel egymás baját, nagyon megértők vagyunk egymással. Az ujjonnan érkezőknek, akik még mozognak, keresnek, fészkelődnek, izgatottan lesik a vizet-, mondjuk, várjál már, ülj csak le. Akkor őt is megtanítjuk: feküdni és várni. Jó itt feküdni, nézni a tavat..oh, irgalom, kegyelem, de szép is ez a tó. Sokat beszélünk a tóról, az oszlopok védelmezően körbeveszik ezt a helyet, mindenki erről beszél: irgalom és kegyelem. Aztán egy-egy angyal néha felkavarja a vizet, és akkor valaki meggyógyul, aztán szépen mindenki lefekszik, újra csendes a tó. Érdeklődve nézünk a pásztorokra, az oszlopokra, nna? Ébredés? Mikor lesz?

Ebbe a gyülekezeti modellbe, keretrendszerbe, érkezik meg Jézus, mintegy másik modellt hozva be. Szeretném hangsúlyozni, hogy bejön- nem bekiabál, hogy gyere ki, hanem bejön. Ő a Test, Jézus. Ő is bemutat valamit, mivel Ő maga a Krisztus Teste, és a gyülekezeti modellen belül működik. Körbenéz és kiszúrja, megtudja, hogy van itt egy igen kitartó ember, aki már 38 éve fekszik, ami azért szép teljesítmény.

Vannak hívők, akik **elképesztő hosszú időt tudnak eltölteni, úgy, hogy nem változnak, nem gyógyulnak, nem teremnek gyümölcsöt**, olyan gyümölcsöt, ami a megtéréshez méltó. Pedig Istenünk, igen hangsúlyosan kezeli azt a témát, hogy gyümölcsöket vár el rajtunk, bennünk, tőlünk.

Máté 3:8 Teremjetekek hát **megtéréshez illő gyümölcsöket**

Máté 21:43 Annak okáért mondom nektek, hogy elvételtek tőletek az **Istennek Királysága, és oly népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcsét.**

Gal 5:22 De a **Léleknek gyümölcse:** szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.

Ján 15:16 Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és **én rendellek titeket, hogy ti elmenjete és gyümölcsöt teremjete, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hog** akármit kérte az Atyától az én nevemben, megadja nektek. **Ján 15:17** Ezeket parancsolom nektek, hogy **egymást szeresséte**.

Fontos, hogy beengedd a szívedbe: az **Atya gyümölcsöket keres az életünkben**. Jó dolog az ima, de semmit nem fog érni a Mennyben, ha közben nincsenek gyümölcsök, jó dolog, hogy a dicsőítést szereted, de nem ér sokat, ha nem terem életed gyümölcsöt stb. A kérdés, hogy melyek azok a gyümölcsök, a megtérésünkhöz méltók, amiket az Atya folyamatosan keres?

Szellem gyümölcseit, az Ő Beszédének gyümölcseit és Királyság cselekedeteinek (megtérés, szabadulás, gyógyulás) gyümölcseit. Aki ezeket cselekszi, az bármit kér, megkap. Hogyan jönnek ezek elő? Fekvés és várakozás? Nem, hanem munkálkodás, fenyítés, naponkénti kereszt felvétele folytán. Mi a gyümölcserés helyszíne? A Krisztus teste, vagyis a gyülekezet!

A Szellem gyümölcset a Szent Szellem Istene érleli bennünk, de kellünk mi is hozzá. A Szellem úgy érleli bennünk, h megtérésünk után beilleszt az Ő Testébe, ami egy helyi gyülekezet, betagol és ránk ereszt a testvéreket, és **minket is másokra**. Ezek jó és rossz hatásokat váltanak ki bennünk, és ezekben a **hatás-viharokban** kell pusztán az Isten Beszédét megtartani, és a **megtartás, megtérés folyamatában egyre érettebbek lesznek a gyümölcsök**. Nagyon fontos mert a legtöbb gyümölcs megterméséhez, megérleléséhez a gyülekezeti test létfontosságú! Ezért van az, hogy a gyümölcstelen, éretlen emberek azok, akik vagy nincsenek gyülekezetben, vagy ha járnak is valahová, igazából nem épülnek, nem kapcsolódnak be. Így változni sem tudnak, a helyüket sem foglalják el, mert tulajdonképp pont az Istennek és Isten tervének állnak ellen. Őbelőlük is áll a nagy várakozók sokasága. És ők különösen szeretnek az irgalom és kegyelem tava mellett feküdni és várakozni a tökéletes ébredésre, tökéletes pásztorra, tökéletes gyülekezetre. Belül bíznak abban, hogy majd varázsütésre megváltozik a problémájuk, félelmük vagy negatív helyzetük.

Ján 5:5 Volt pedig ott egy ember, aki **harmincnyolc esztendőt töltött betegségében**. **Ján 5:6** Ezt amint látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már sok idő óta [úgy] van; monda neki: **Akarsz-e meggyógyulni?**

38 év, az nagyon sok. Szinte nem is érti az ember, hogy miért kérdezi meg tőle ezek után Jézus. Hiszem, hogy ez előkép is egyben. Ma az eklézsiában sok fekvő, várakozó ember van, és Jézus, Aki maga a Beszéd, **odalép egyenként hozzánk**. Jézus nem bekiabált a csarnokba, hogy gyógyuláááááááá, hanem egyenként lép oda mindenkihez és felteszi a kérdést:

Akarsz-e meggyógyulni? Akarsz-e gyümölcsöt teremni? Érdemes a kettőt összekötni, hisz ha valaki gyümölcstelenül várakozik évek óta, az a Király szemszögéből- beteg állapot, gyógyításra, helyreállításra szorul.

Mi a módja a helyreállításnak? Elsőként is, hogy **személyesen Tőled kérdezi meg az Úr: akarsz-e meggyógyulni. Akarsz-e abból a bűnből, nem áldott állapotból, szellemi, lelki, fizikális nyavalyából meggyógyulni?**

Fontos kérdés, mert nem egyértelmű rá a válasz.

Feküdni, szemlélni az irgalmat és kegyelmet, de nem változni és várakozni a jövőre, egy távoli, majd valamikori jövőre, mikor lesz majd egy nagy angyali felkavarodás/ébredés, ami majd megoldja a problémáim - az kényelmes és biztonságos. De ha az Igét olvasod, előbb

utóbb szembe kerülsz vele, el fogja találni, meg fogja mutatni, h mi is lenne az elvárando és mi is az, aki vagy. És ez gyógyulásért kiált.

Akarsz-e meggyógyulni, gyümölcsöt teremni? Vagy te elhiszed, hogy te ilyen vagy és passz. Téged így szeressen az Atya. Irgalom **és kegyelem tava mellett feküdni jó**. Persze néha kényelmetlen, felfekvésed van, a mozdulatok fájnak, de aztán gyorsan mozdulatlanságba merevedsz és megint jó lesz.

Jézus nem a gyülekezetből akar kivenni, hanem a beteg, hiányosságokban való fekvésből. Akarod?

A válasz, jellemző: **Ján 5:7** Felele neki a beteg: Uram, **nincs emberem**, hogy amikor a víz felzavarodik, bevigyen engem a tóba; és mire én oda érek, más lép be előttem.

Először is nem a kérdésre válaszol. Nem azt mondja, hogy akarok vagy nem, hanem **elmagyarázza az Istennek, hogy miért is nem fog működni az ő helyzetében**. Nekem valamim nincs meg. Másnak van embere, van ez meg az, tehetsége, pénze stb.-je, de neki nem megy, stb. **Az élő Isten áll előtte, de ő arra mutogat, h miért is nem.**

Érdemes észrevenni: ami **a tóban történik, az ugyan az, mint ami és ahogy a parton**. A kegyelem és irgalom tava megnyugtat, de **nem gyógyít meg automatikusan**. Mikor megtérünk, nem gyógyulunk, nem állunk helyre pusztán ettől. Ha így lenne, akkor a felkavarodás után mindenki beugrana a vízbe és meggyógyulna, de nem ez történik, hanem csak az első, mindig csak 1 ember. Az, hogy a történetben csak 1 ember gyógyulhatott meg, mutatja a helyreállítás egyéni, személyes módját, útját. Ahhoz, hogy az megtörténjen - Isten küld rendszeresen angyalt/küldött, aki hoz egy-egy ígét, élő kijelentést, megértést és ez felkavarja a bennünk lakozó állóvizet, és aki megragadja, amit Isten mond - az teljesen meggyógyul, helyreáll. Kívülről nézve, úgy láthatja valaki, hogy persze azért, mert mások segítenek, vagy jobb helyzetben volt. Nem. **A megoldás, hogy aki elsőként belemerül, aki a neki szóló Isteni kijelentést megragadja, az gyógyul meg.**

Másik tény, hogy **mindenkinek van embere**. Ez fontos, mert mindannyiunknak kell egy támasz, egy segítség, aki felrángat, aki bekísér a felkavart, tehát mozgásban lévő tó vízéhez, ahogy Jézus - az élő vizek „szállítója” - is mozgásban van. Bizonyos szempontból tehát az történik a parton ezzel az emberrel, ami történik másokkal a víz-angyal kombinációban.

Harmadik tényező: **felkavarodás**. Amikor Isten szól, kimozdít - az általában felkavarodást okoz, mert nem nyugodt, nem steril, hanem érzelmi, lelki és körülményekben jelentkező káosz, viharok, stb jellemzik – de ha megragadod a kimondott szót, és megtartod, előbb-utóbb azt veszed észre, hogy a vihar elmúlt és Te átmentél rajta győztesen.

Szóval nekem nincs emberem, mondja a beteg, és Isten mit tesz? Megadja azt a megoldást, amiben a férfi gondolkodik? Ad neki egy gyorsabb betegkísérőt, mint a többiek? Nem. Beküldi a szót - kelj fel, vedd fel az ágyad és járj. Amit mi gondolunk megoldásnak, hogy miként is lehetne megváltoztatni a nyavalyánkat, az legtöbbször teljesen más, mint ahogy Isten állít helyre. Mi gyors betegszállítót, pénzt, házastársat stb. kívánunk, de Isten mást akar adni: **parancsokat**.

Ján 5:8 Monda neki Jézus: Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj! **Ján 5:9** És azonnal **meggyógyula** az ember, és felvevé nyoszolyáját, és jár vala. Aznap pedig szombat vala.

Az Írás azt mutatja, hogy amikor Isten Szólt, az meg is történt. Ugyan még nem jött át a láthatóba, de már megtörtént. Erre reagálva az ember hitt és felkelt, felvette ágyát és járt.

Miért kellett felvennie az ágyát? Miért nem hagyta ott, rúgott bele, tépte szét? Először is: Isten bölcs. 38 év, az 38 év. Ez volt az otthonom, kényelmes és biztonságos. Nem szabad használható állapotban otthagyni, még **a végén visszafeküdnék** rá. A gyümölcserés egyik **legnehezebb része: „nem-visszafeküdni”**. A viharok, szelek ezért rázzák az éretlen fűgét, h leszakítsák, visszafektessék a kilépőket, ezért fontos a kitartás, a járás elkezdése. Nem elég felállni, el kellett kezdeni azonnal járni, nehogy visszafeküdni akarjon az illető.

Miért nem dobták akkor ki a gyékényt? Mert Isten nem kívánja, hogy **te nem emlékezz a 38 évre, hogy elfeledd az ágyad**. 38 év alatt, te a saját fekvőhelyed minden rezdülését, fonatát megismerted, tudod, h hol kényelmes, miért, hogy kell jól fészkelődni stb. mindent tudsz róla és arról is , h miként lehetett belőle felállni. Akkor most menj, vidd magaddal és mutasd meg magad a többieknek, vidd magaddal a bizonyosságod- fekvő voltam, de most már járok. Nemcsak bizonyosságod lett a gyógyulásról, de szakértője is vagy a fekvésnek, tudsz másoknak is szolgálni.

Ján 5:10 Mondának azért a zsidók a meggyógyultnak: Szombat van, nem szabad neked a nyoszolyádat hordanod! **Ján 5:11** Felele nekik: Aki meggyógyított engem, az mondá nekem: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj. **Ján 5:12** Megkérdeék azért őt: Ki az az ember, aki mondá neked: Vedd fel a nyoszolyádat, és járj? **Ján 5:13** A meggyógyult pedig nem tudja vala, hogy ki az; mert Jézus félre vonult, sokaság lévén azon a helyen. **Ján 5:14** Ezek után találkozik vele Jézus a templomban, és monda neki: Íme meggyógyultál; **többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen dolgod!** **Ján 5:15** Elméne az az ember, és hírül adá a zsidóknak, hogy Jézus az, aki őt meggyógyította.

A gyümölcstermés mind három aspektusát bemutatja a meggyógyult férfi: megragadta Isten neki szóló ígéretét, mondatát és így megjelent a gyógyulás-helyreállítás gyümölcse. Követte Jézus további tanácsát- volt bizonyosság-gyümölcse, ami hatást váltott ki a zsidókban- királyság gyümölcse (volt ki haragvás, volt ki megtért).

Van ennek a példázatnak egy igen fontos befejező igazsága, amit nem szabad figyelmen kívül hagynunk. **A történet nem ott ér véget, hogy Jézus meggyógyította a beteg hívőt, hanem ott, hogy rámutatott: a bűnt, amit most elhagyott-ne kövesse el többé.** Ma a Betesda-gyülekezetekben úgy ápoljuk az embereket, hogy irgalom és kegyelem tavai mellé ültetjük, fektetjük le őket, de ettől megnyugszanak, és nem változnak, nem állnak helyre. Jézus rámutat, hogy a lelki, szellemi és fizikális sántulásaink, betegségeink, többsége bűnből, és rendezetlenségekből fakadnak, és elsőként azt a kérdést teszi fel, hogy akarsz-e megtérni, meggyógyulni? Ha igen, akkor fog adni szót, kijelentést, parancsot, amit meg kell tenned. **A belső megszentelődés, bűnök elhagyása elengedhetetlen feltétele a talpraállásnak.**

Fontos tanács, ha már rászántad magad, akkor ne fordulj vissza, mert rosszabb dolgod lesz, ne vétkezz, kövesd a mintát: Isten szól, megragadod, teszed.

Sok hibát követtünk el valamennyien. Sok fekvős helyzetünk is volt és van, de az irgalom és kegyelem tava mellett, bennünk is ott az élő folyam és Isten arra tanít bennünket, hogy kelljünk fel, ne legyen elég, hogy irgalmaztak és kegyelmeztek nekünk. Hordozzuk és mutassuk be a világnak, hogy járunk, és ahogy hordozzuk az ágyainkat, azokat, amikből már felkeltünk, gyengeségeink, bukásaink nem kárhozható ítélet alá estek, hanem a kegyelem és irgalom mellett, megjelenik benne a Szó hatalma. Az **Úr ereje a fekvéseink helyén mutatkozhat meg, és a korábbi hibáink valójában előkészítik a terepet annak, hogy járjunk és hordozzuk Isten dicsőségét.** Jézus bizonyos sebei a megdicsőült testében is megmaradtak, azért, hogy láthassuk a bizonyosságot, mi történt-kik voltunk és mivé váltunk. A

te sebeid, hibáid, kudarcaid- mind előkészthetik a Dicsőség bemutatását. Legyél érte hálás és akarj meggyógyulni. A Bethesda korszakodnak legyen vége, ahogy hisszük, hogy az egyház eme korszakának a vége felében vagyunk. Fel fog állni egy új, szent és helyreállt, Isten erejének életünkön megmutatkozó bizonyágtevésével járó egyház. Ilyen Istenünk van, Aki nem csak megment bennünket és bevisz az Ő népébe, de talpra állít és megmutatja rajtunk az Ő dicsőségét, teljes pompával –és akkor jön el a Vég.

Ámen

Dombó Zsolt / Belvárosi Gyülekezet